



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Jacobi Lobbetii Leodiensis E Societate Iesv, De Fortitvdine Et Constantia Christiana Libri Tres

Lobbet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

§. 2. Pia meditatio cum acrius animum extimulabunt iniuriæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49140](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49140)



martique progenitum animal, ne-  
scitque irasci, atque efferuescere, nisi  
cum arma, cædesque nuntiarit tu-  
bæ clangor, tum iubas erigit, sese in  
hostem armat, & in acies effundit  
præcipitem.

Sic generosus Christiani homi-  
nis animus verba maledica, ceu ca-  
num latratus contemnit, & libero  
pede cœptum virtutis cursum per-  
sequitur; nec oculo dignatur etiam  
conuitijs insequentem.

---

§. 2.

*Pia meditatio cum acrius animum  
extimulabunt iniuriæ.*

**V** Ir olim Religiosus in paucis  
cum aures, animumque pul-  
sarent petulantes linguæ, verbo-  
rumque iacula, seipse cum cane  
domestico componere solitus.

R

Est



Est hic genius blandi canis, quamquam ab hero, domesticisque cedatur, atque insigniter vapulet, non ideo tamen eos allatrare, nedum mordere nititur, sed potius demisso capite, abiectâque caudâ, verbera patiens tolerat, & fustem excipit. vbi autem ita malè habitus fuerit, si herus vel verbulo proritet, vel oculo, nutuue blandiri plusculum videatur, illico immemor illarum prius iniuriarum primum timidus, at reuerens ad genua vocatis adreptum etiam accurrit, aduolatque alacrius.

Ex hoc genio bruti animantis præclarum sibi patientiæ documentum assumpsit olim Religiosus frater, de quo S. Dorotheus. Erat, inquit, in Cœnobio nostro frater, antequam ego inde digrederer, quem



nunquam videbam, vel turbatum, vel afflicto in aliquo: è contra aspiciebam plurimos ex fratribus illi verbis asperis molestos, ac graues, quæ omnia animo æquissimo ferebat, & patientissimo. Mirabar, fateor, excellentiam patientiæ eius, optabamq; ex eo audire, quo modo sibi eam virtutem parasset. Cum igitur illum aliquando obuium habuissem, datâ pace, orare cœpi, ne me celaret, quid nudiustertius cogitaret, cum à multis plurimis afficeretur iniurijs, & quomodo tantum pati posset, & ferre. Respondit ille mihi simpliciter nulla circuitione, & recusatione. Ego me sic habeo ad illas iniurias, & ita eas perfero, vt ab hominibus blandi canes.

Hactenus S. Dorotheus simpli-

R 2

ci



ci quidem, sed piâ eloquentiâ; qua  
 multorû huius æui impatientiam  
 vellicat, ac pungit; vtpote qui simi-  
 les sunt non domestico, sed siluestri  
 cani, qui non nocentes tantum, sed  
 & innoxios venenatâ linguâ, ceu  
 latratu petunt, & calumnijs inie-  
 ctis, ceu dente lacerant: longè alie-  
 ni ab illo fratre, qui auditis iniurijs  
 quantumuis enormibus, nec loqui  
 doctus, nedum carpere, & iniurias  
 iniurijs compensare.

**CAPVT III.**

§. I.

*De iniuriâ quæ corpus malè afficit.  
 ac hædit.*

**B**ene censuit, bene scripsit olim  
 Seneca. *Proprium est magni-  
 tudinis veræ non se sentire percipi*